

CARTEA BUNĂTĂȚII POVEȘTI DIN ARDEAL

ILUSTRATORI:

MARIA BORȚOI

IRINA MARIA ILIESCU

OANA MĂRIES

UNIVERS

CUPRINS

- 9 De bine. Din Ardeal.**
- 17 Mintenăș,**
- 29 Merindar**
- 39 Podul cu Zmeuc**
- 48 Dealul cu Fluturi**
  - Poveste cu Jaleș și Albăstrel
  - Poveste cu Albăstrel și Jaleș
  - Poveste mai mult cu Albăstrel
- 73 Mămăligă nepripită**
- 77 Ziua în care nu ne vom uita**
- 85 Scrisori de dragoste**
- 87 Cuvânt de poveste**
- 89 Parteneri de poveste**

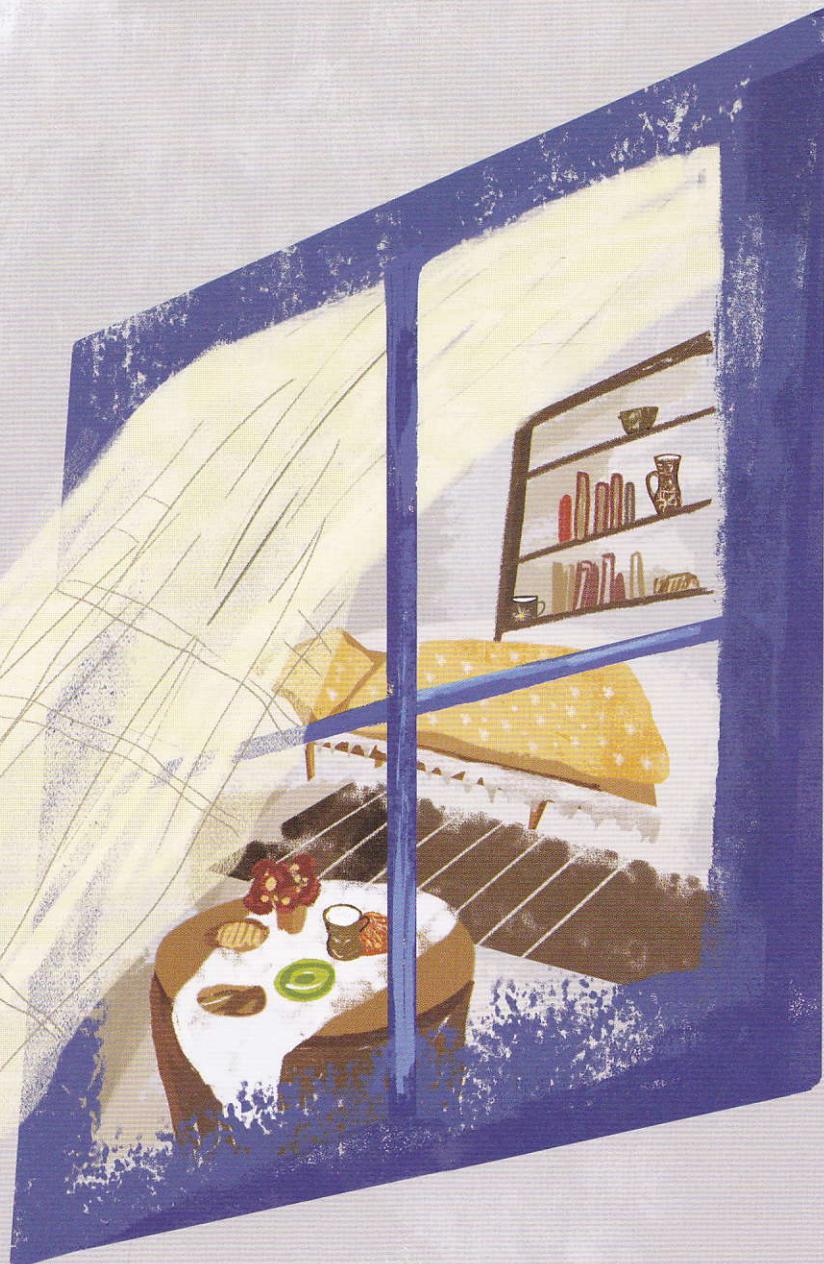
ILUSTRĂȚIE: OANA MĂRIEȘ

Libris

Respect pentru oameni și cărți

DE BINE. DIN ARDEAL.

Poate ai tot auzit: Ce te mocăi, nu te mai mocoși atât!
Venim cu vești bune: a te mocăi înseamnă să faci încet, în
timpul tău, ceea ce merită făcut pe-ndelete. E tare bine
să te mocăi. Iar a te mocoși? Rimează cu a te culcuși, nu-i
aşa? Mocoșeala e binele cald care te cuprinde acasă, când
afară e iureş și zloată. Iar înăuntru e simplu, e lucru făcut
pe negrabă, e poveste.

Casele vechi din Ardeal par să fie învelite în mocoșeală.
Pentru că sunt clădite ca un cuib de tihنă și de bine. Sunt
făcute să alunge dincolo de ziduri groase zarva lumii.
Înăuntru găsești mereu o laviță cu perne sau un lădoi la
fereastră pentru odihnă. Cine te iubește te lasă să te odih-
nești, aşa se spune din bătrâni. Odihnește-te, oprește-te,
dă-ți un răgaz.

Fă-ți acasă un cuib de bine. Un loc în care să stai în tihنă,
să citești, să bei un lapte cald sau să ronțăi un măr, cu
ochii la pomii de-afară. Va fi tihnarul tău. Va fi locul în
care timpul te va lăsa în pace.

Din bătrâni, la țară, merindarul era un semn de binețe: în loc de bună ziua, o cutie din lemn cu acoperiș, cât să încapă în ea două-trei mere rumene, o chiflă, un covrig, o cănuță de lapte sau un căuc cu apă rece. Pentru trecătorii însetați sau secătuiți de foame, chiar era un semn că ziua lor va fi mai bună. Merindarul mai era și felul vechi în care se mulțumea îngerului. Acesta, se spune, vine sub câteva chipuri omenești: cel străin, cel însetat, cel căruia îi este foame.

Fă-ți merindar la poartă. Fii binefăcătorul tăcut al celor care au nevoie și fă un bine fără să știi cui. Merinde-n dar. Fără răsplată sau mulțumire. Cine a luat din merindar? Îngerul.

DE BINE. DIN ARDEAL.

La sat, oamenii se salută când se întâlnesc. A-l cuprinde pe celălalt cu privirea este un gest de bunătate. Pentru că înseamnă: Da, te văd, trăiești, ești de luat în seamă. A privi, doar atât, înseamnă să-l faci pe celălalt să simtă că există. În Ardeal, o pedeapsă veche sună aşa: Să nu te văd în ochi! Dacă ne vom privi mai des în ochi și ne vom da binețe, vom da mai departe dorința de bine. Bunăcuvîntă e bunăvoiță.

Ai multe de făcut? Nu-ți lăsa gândurile să zburătăcească precum niște găini speriate. Nu alerga ca un șoricel care presimte vremea rea. Adună-te. Și lucrează astfel încât ce iese din mâinile tale să fie bine făcut. Nu făcut doar ca să fie. Nu, nu merge și-așa. Merge așa cum se cuvine.

